

בעניין: [REDACTED]

- נ ג ד -

החלטה

1. בפני בקשה דחופה ביותר למתן צו עשה, במעמד צד אחד בלבד, המורה למשיבה, ליתן לאלתר אישור בכתב למבקש, שמכוחו יוכל להיבחן בקבוצת כדורגל אחרת, שכן מועד סיום הרישום לליגת נערים א' בהתאחדות לכדורגל, מסתיים ביום 2.1.19.
2. הבקשה, כפי האמור לעיל, הוגשה למשרד הבורר ביום 23.12.18.
3. משכך, ועוד באותו היום, התאפשר למשיבה להגיב, עד ליום 25.12.18, וכך אמנם עשתה.
4. המבקש תומך יתדות טעונו בנספח להסכם השחקנים, מיום 25.7.18 שמכוחו, מבוקש, למצער, לאפשר למבקש להיבחן בקבוצה אחרת, וזאת במידי, שאם לא ייעשה כן, ייגרם לו נזק, באשר לא יוכל לשחק בעונה הנוכחית בכל קבוצה אחרת, שלא לאמר, כי למשיבה, מנגד, לא ייגרם בכך כל נזק.
5. לדעת המשיבה, בתגובתה, ראויה הבקשה שבפניי, לדחייה על הסף, משום אי גילוי עובדות מהותיות, עד כדי הטעיית הבורר. אך גם מההנימוקים שעניינם, העדר עילה, טעם סביר או מיוחד, אשר יצדיקו את מתן הסעד המבוקש, לא משכה המשיבה את ידה. בגין ומשום אלה, במכלול, מתבקשת דחיית העתירה הזמנית שבפניי.
6. המבקש מיהר והגיב לתגובת המשיבה, בכתב תשובה שהגיש, בטעון, שמכוחו, בין היתר, לא היה כתב התגובה ענייני, בהתייחסו אך לכתב התביעה, ולא לגוף הבקשה למתן הסעד הזמני.
7. טענתו העניינית של המבקש, נסמכת על כך, כי, משברור כבר היום, כי לא יתאפשר שיתופו של המבקש בלפחות 50% מדקות משחק במשחקים הרשמיים, במהלך המחצית הראשונה של עונת המשחקים 2018/19, הבשיל לדעתו המועד, למתן הודעת העזיבה מטעם המבקש למועדון המשיבה.
8. בהיבט המשפטי, בהתייחס לכך שמבוקש סעד זמני, נטען על ידי המבקש, כי מאזן הנוחות נוטה לטובתו, שלא לאמר, שקבלת הבקשה אך תביא לשימור המצב הקיים, שעה שדחיית תיצור מצב עובדתי חדש.
9. עוד נטען, כי התנהגות המשיבה, כפי סירובה היום, פוגעת בחופש העיסוק של המבקש בקניינו, ובזכויותיו החוקיות.

10. קראתי את כתבי הצדדים בטענותיהם בפניי, אף עיינתי בחומר הנלווה לכתב התביעה, ועלי להדגיש כאן, כי אין בכוונתי, בשלב זה, להטרד לטבורה של התביעה, גם אינני מביע כל דעה, בהחלטה זו, לעניין גורלה של העתירה העיקרית.

11. ובאשר לחומר שבפני: התייחסות לעתירה לענין הסעד הזמני, חייבה מאליה את קריאת הכתוב בכתב התביעה גופו, אשר גם לאורו נתבקש הבורר ליתן לאלתר, אישור למבקש, להתאמן ולהיבחן בקבוצה אחרת, גם להורות על שחרור השחקן המבקש, ללא תנאי וללא שיהוי.

12. כפי האמור לעיל, אתייחס בהכרעתי אך ורק לעתירה לסעד הזמני, כמות שהוגשה.

13. ראשית דבר, אינני תמים דעים עם המבקש, ככל שקשורים הדברים לאי מתן תצהיר מפורט וענייני, לתמיכה בעובדות הבקשה. הטעון שלפיו נסמכת הבקשה על טענות עובדתיות ונימוקים משפטיים, הנסמכים מאליהם על התובענה והתצהיר הקצרצר שהוגש בצידה, אינם מקובלים עלי.

14. חרף האמור לעיל, ומשום שקשור העניין, נשוא בקשה זו, בקטין, לא ראיתי לנכון ולצודק לדחות את הבקשה, אך משום עובדת העדר תצהיר מפורט התומך בעובדותיה.

15. אלא שאין הדברים כפשוטם, העתירה העיקרית עומדת בפני ברור, וככל שהדברים קשורים אליי, ייעשה הדבר במהירות האפשרית, אא"כ יגיעו הצדדים להסדר, אשר ימנע קיומה של הבררות לעניינה.

16. ובאשר לבקשה לסעד הזמני שבכאן:

א. אכן יש למוסד לבוררות של ההתאחדות לכדורגל בישראל, סמכות להעניק צווי עשה זמניים, אגב דיון בתובענה שבפניו.

ב. אולם, חרף האמור, וכפי הכללים הנוהגים בבתי המשפט, ייעשו הדברים במשורה ובנסיבות מיוחדות, המצדיקות מתן סעד שכזה.

ג. לטעמי, על הבורר, כמו גם על בית המשפט, במקרה שכזה, לנקוט בזהירות יתירה ומוקפדת, בעשותו שימוש בשיקול הדעת, אם ליתן את הצו המבוקש, אם לאו.

ד. ככלל, לא יהא זה מן הראוי לתת צו עשה זמני, אלא אם ישתכנע הבורר, שלכאורה קיימת עילה לכך, מבחינת הזכות הסובסטנטיבית שהמבקש טוען לה, כמו גם מבחינת השיקול, שלפיו ייגרם למבקש נזק בל יתוקן ובלתי הפיך, אם לא יינתן הצו.

ה. יכול שהייתי שוקל אחרת את פני הדברים, אם היה מוכח לי, ולו לכאורה, כי הנתבעת/המשיבה, למרות התראות שקיבלה, אכן הפרה הוראה ברורה של הסכם מפורש.

ו. למקרא הדברים, הן של המבקש והן של המשיבה, עולה, כי אין מנוס מבירורם בעתירה גופה, בצד מתן אפשרות הולמת לשני הצדדים, לתמוך את טענותיהם העובדתיות, גם המשפטיות, בראיות.

ז. הנספח המתקן להסכם, מיום 19/10/17, נספח ד' לעתירה, מתייחס מפורשות למחצית הראשונה של עונת המשחקים 2018/2019, ובעת הגשת הבקשה, טרם נסתיימה

מחצית זו. משכך, גם אם צודקים חישובי המבקש, כפי העולה מבקשתו, אין די בחישובים אלה, כדי להקנות לו את הזכות, אותה ביקש במעמד צד אחד, מה עוד שלמשיבה טעונים משלה, אשר לדעתה יש בהם כדי להפריך את חישובי המבקש כאמור.

ח. השאלה אם כן, מהו "המצב הקיים" ועל איזה מצב מן הראוי לשמור, היא שאלה שבמחלוקת בין הצדדים, ואין למצוא את פתרונה במסגרת הבקשה לסעד הזמני המבוקש.

17. משלא שוכנעתי כי כבר בשלב זה של ההליך, מן הראוי ליתן את הסעד המבוקש, לא ראיתי צידוק להיעתר לעתירה למתן הסעד הזמני. הבוררות תתקיים כסדרה, ובפני הצדדים פתוחה הדרך לטעון כל טענה ולהביא כל ראיה, ככל שידרשו.

18. העתירה לסעד הזמני נדחית.

19. נקבע בזה דיון מוקדם לצדדים, ביום 8 בינואר 2019. המשיבה תגיש את כתב הגנתה, כפי הנדרש תקנונית, עד ליום 7 בינואר 2019, עם עותק לבי"כ המבקש.

20. המבקש יישא בהוצאות הבוררות עד כה, בסך 3,500 ₪, בתוספת מע"מ כחוק, אשר ישולמו בצד קבלת החלטה זו, עד למועד הדיון שנקבע.

ניתן בהעדר, היום: 27 בחודש דצמבר 2018

עו"ד – בורר